

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2845/2020
25.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марина М. Стефановић, адвокат у ..., против туженог Друштво за заштиту од пожара и обезбеђење објеката и имовине Full protect ДОО Београд, чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат у ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3241/19 од 02.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 25. фебруара 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3241/19 од 02.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3709/17 од 09.05.2018. године, исправљеном решењем истог суда П1. 3709/17 од 21.06.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи решење о отказу уговора о раду тужиоцу, број ... од ...2014. године, као незаконито и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, и захтев да се тужени обавезе да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка, и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 16.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3241/19 од 02.12.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 3709/17 од 09.05.2018. године, исправљена решењем истог суда П1. 3709/17 21.06.2018. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду број ... од ...2014. године, као незаконито и обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у изреци првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 145.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... и 18/20), Врховни касациони суд налази да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент не указује одређено на битне повреде одредаба парничног поступка.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, утврђеном од стране првостепеног суда, тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду ...2008. године, на радном месту ... Дана ... године, тужиоцу је одређен притвор од стране Првог основног суда у Београду у трајању од 30 дана. Упозорењем туженог број ... од ...2013. године тужилац је упозорен да сагласно члану 180. Закона о раду, постоје разлози за отказ уговора о раду из члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду, као и члана 9. алинеја 1 и алинеја 5 уговора о раду од ...2008. године, као и Анекса број 1, јер је утврђено да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе тиме што није био на радном месту „...“, а да о томе није обавестио претпостављене и то у дане 01.11.2013. године, 05.11.2013. и 04.11.2013. године. Утврђено је да упозорење није уручено тужиоцу. Решењем туженог ... од ...2013. године о удаљењу запосленог са рада због притвора је тужилац привремено удаљен са рада због притвора, удаљење почиње од 26.11.2013. године због притвора у Окружном затвору у Београду, а по службеној белешци Управе криминалистичке полиције од 03.12.2013. године. Решењем Првог основног суда у Београду од 24.12.2013. године, према тужиоцу је продужен притвор за још 30 дана. Притвор је укинут и тужилац је пуштен на слободу 10.07.2014. године. Даље је утврђено да је у одговору на захтев туженог, дана 12.06.2014. године Први основни суд обавестио туженог да је против окривљеног, тужиоца, пред тим судом у предмету К 8317/13 у току кривични поступак, због извршења два кривична дела и да је поступак у фази главног претреса. Оспореним решењем туженог о отказу уговора о раду број ... од ...2014. године тужиоцу запосленом на пословима чувара мостова и тунела отказан је уговор о раду, због учињене повреде радне обавезе недоласка на посао након донетог решења 141/13Т-1900 од 16.12.2013. године, односно непоштовања радне дисциплине прописане уговором о раду, чланом 9. алинеја 1. и 5. и Колективним уговором туженог од 01.03.2011. године члан 10, 11. и 12. У образложењу решења наведено је да према утврђеном чињеничном стању код истог послодавца не може се обављати посао чувара моста и обезбеђења имовине, да је опис посла и одговорност истог неспојива са утврђеним чињеничним стањем, као и чињеница да због донетог решења о притвору, тужилац не може приступити на радно место чувара, због чега су испуњени законски услови за примену члана 179. тачка 3. Закона о раду као и члана 9. алинеја 1 и 5 уговора о раду. Даље је утврђено да се тужилац јавио туженом 14.07.2014. године, ради враћања на рад, да је том приликом одбио да прими решење о отказу уговора о раду, због чега је решење о отказу уговора о

раду, у складу са одредбама Закона о раду, истакнуто на огласној табли туженог до 13.08.2014. године. Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 175/18 до 12.03.2018. године је потврђена пресуда Првог основног суда у Београду К 1983/16 од 10.10.2017. године, којом је тужилац као окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела за које је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору у периоду од 26.11.2013. године до 10.07.2014. године.

На основу овако утврђених чињеница првостепени суд је закључио да је решење о отказу уговора о раду донето у законито спроведеној процедури. Сматра битним да је у току парничног поступка тужилац оглашен кривим због извршења кривичног дела за које је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и 6 месеци, чиме је оснажен основ отказа запосленом, и да се тужени у оспореном решењу није позвао само на одредбу члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду, из чега следи да тужиоцу није дао отказ само због повреде радне обавезе недоласка на посао, већ и због вођења кривичног поступка, те како је тужилац радио на радном месту чувара, то радно место је неспојиво са постојањем правноснажне осуђујуће пресуде за тужиоца, те је решење законито.

Другостепени суд је закључио да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право када је одбио тужбени захтев налазећи да је оспорено решење донето у складу са одредбом члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду.

Став је другостепеног суда да је оспорено решење незаконито јер се одређивање притвора не може користити као разлог за отказ од стране послодавца у смислу члана 179. Закона о раду, нити су испуњени услови за престанак радног односа по сили закона, независно од воље запосленог и воље послодавца предвиђени одредбом члана 176. став 1. тачка 3. и 4. Закона о раду. Одређивање притвора запосленом јесте разлог за удаљавање са рада, по одредби члана 166. Закона о раду. Поред тога, сматра да у конкретном случају нису испуњени услови за отказивање уговора о раду ни са аспекта постојања субјективног елемента односно свести тужиоца о недозвољености понашања и скривљене повреде радне обавезе тиме што се тужилац није јавио на рад, јер се у том периоду налазио у притвору, тако да није ни могао да се јави на рад из оправданих разлога, до 10.07.2014. године. Околност да је тужиоцу касније изречена казна затвора у утврђеном трајању није од значаја, јер тај отказни услов није постојао у тренутку доношења решења.

Према утврђеним чињеницама, оспорено решење је незаконито пре свега јер тужени послодавац запосленог тужиоца није писаним путем упозорио на постојање разлога за отказ уговор о раду и оставио му рок, од достављања упозорења, да се изјасни на наводе из упозорења, што је обавезан елемент поступка пре престанка радног односа по одредби члана 180. Закона о раду („Сл. гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14 и 13/17 – УС). Разлози за усвајање тужбеног захтева изнети у другостепеној пресуди су такође правилни.

Наводи ревизије су ирелевантни, с обзиром на указан недостатак у поступку, а и разлоге из изреке решења, због којих је оспорено решење донето. Ревидент истиче разлоге за отказ уговора о раду који се тичу радне способности тужиоца, с обзиром да запослени у сваком тренутку мора имати потврду да није осуђиван и да се против њега не води кривични поступак, док се против запосленог водио кривични поступак, и његовог понашања и потреба послодавца, када је угрожен углед послодавца и пословни однос са клијентом, с обзиром да је чувар имовине клијента приведен од стране полиције због кривичног дела. Ови наводи не одговарају садржини изреке оспореног решења о разлозима доношења, при чему се послодавац у образложењу позвао на упозорење, за које је доказано да га није уручио запосленом и на законски основ из члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду, који у време доношења решења није остварен.

Према томе, наводима ревизије није доведена у питање правилност примене материјалног права, одредаба Закона о раду у доношењу другостепене одлуке.

Из изнетих разлога, применом члана 414. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић